

Παρακλητικός Κανών στη Παναγία Μυρτιδιώτισσα

Δημοσιεύτηκε στις Τρίτη, 23 Σεπτεμβρίου 2014 22:36 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

Αξιολόγηση Χρήστη: / 4

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΤΗΝ

ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ «ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑΝ».

Ψαλλόμενος την 24η Σεπτεμβρίου.

(Ποιηθείς υπό μοναχού Γερασίμου Μικραγιαννανίτου).

Ευλογήσαντος του Ιερέως λέγομεν τον παρόντα ψαλμόν.

Ψαλμός ρμβ' 142

Κύριε, εισάκουσον της προσευχής μου, ενώπιον σου, εν τη αληθεία σου, εισάκουσόν μου εν τη δικαιοσύνη σου·

Και μη εισέλθεις εις κρίσιν μετά του δούλου σου, ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πας ζων.

Ότι κατεδίωξεν ο εχθρός την ψυχήν μου, εταπείνωσεν εις γην την ζωήν μου, εκάθισέ με εν σκοτεινοίς, ως νεκρούς αιώνος·

Και ηκηδίασεν επ' εμέ το πνεύμα μου, εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου.

Εμνήσθην ημερών αρχαίων, εμελέτησα εν πάσι τοις έργοις σου, εν ποιήμασι των χειρών σου εμελέτων.

Διεπέτασα προς σε τας χείρας μου, η ψυχή μου ως γη άνυδρός σοι.

Ταχύ εισάκουσόν μου, Κύριε, εξέλιπε το πνεύμα μου· μη αποστρέψεις το πρόσωπόν σου απ' εμού, και ομοιωθήσομαι τοις καταβαίνουσιν εις λάκκον.

Ακουστόν ποίησόν μοι το πρωί το έλεός σου, ότι επί σοι ήλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, οδόν εν η πορεύσομαι, ότι προς σε ήρα την ψυχήν μου.

Εξελού με εκ των εχθρών μου, Κύριε, προς σε κατέφυγον.

Δίδαξόν με του ποιείν το θέλημά σου, ότι συ ει ο Θεός μου· το πνεύμα σου το αγαθόν οδηγήσει με εν γη ευθεία.

Ένεκεν του ονόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, εν τη δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως την ψυχήν μου.

Και εν τω ελέει σου εξολοθρεύσεις τους εχθρούς μου και απολείς πάντας τους θλίβοντας την ψυχήν μου, ότι εγώ δούλος σου ειμι.

Και ευθύς το, Θεός Κύριος μετά των στίχων αυτού,

εξ εκατέρωθεν των χορών.

Είτα τα παρόντα Τροπάρια.

Ηχος δ'. Ο υψωθείς εν τω Σταυρώ.

Των Κυθηρίων δεύτε άπαν το πλήθος, της Θεοτόκου τω πανσέπτω τεμένει πανευλαβώς προσέλθωμεν κραυγάζοντες· φύλαττε την νήσόν σου, την παρούσαν Παρθένε, των εν βίω θλίψεων, και παντοίας ανάγκης· ότι τη ση

Εικόνι εν χαρά, Μυρτιδιώτισσα, σπεύδει εκάστοτε.

 Share < 84

 Tweet < 8

 Email < 2

 Share < 137

Δόξα... Το αυτό.

Και νύν... Όμοιον.

Εν τη ευρέσει της σεπτής σου Εικόνας, ανεστομώθη δαμνλώς εν Κυθήροις, των σων χαρίτων κρήνη, ανεξάντλητος ἄβρυν γαρ ἰάματα, τοις προστρέχουσι χύδην, παύει δε νοσήματα, και κινδύνων λυτρούται, τους εξαιτούντας ὅλης της ψυχῆς, Μυρτιδιώτισσα Κόρη, την χάριν σου.

Ο Ν΄ Ψαλμός.

Ελέησόν με, ο Θεός, κατά το μέγα ἑλεός σου και κατά το πλήθος των οικτιρμών σου ἐξάλειψον το ἀνόμημά μου Ἐπί πλείον πλύνον με ἀπό της ανομίας μου και ἀπό της αμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι την ανομίαν μου ἐγώ γινώσκω, και η αμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστί δια παντός.

Σοι μόνω ἥμαρτον και το πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιοῦθῆς ἐν τοις λόγοις σου και νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδού γαρ ἐν ανομίας συνελήφθην, και ἐν αμαρτίας ἐκίσσησέ με η μήτηρ μου.

Ἰδού γαρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τα ἀδήλα και τα κρύφια της σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με υσσώπω, και καθαρισθήσομαι ἄπλυνεῖς με, και ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν και ευφροσύνην, ἀγαλλιάσονται οστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον το πρόσωπόν σου ἀπό των αμαρτιών μου και πάσας τας ανομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ο Θεός, και πνεύμα ευθές ἐγκαίνισον ἐν τοις ἐγκάτοις μου.

Μη ἀπορρίψης με ἀπό του προσώπου σου και το πνεύμα σου το ἅγιον μη ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι την ἀγαλλίασιν του σωτηρίου σου και πνεύματι ἠγεμονικῶς στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τας ὁδοῦς σου, και ἀσεβεῖς ἐπί σε ἐπιστρέψουσι.

Ῥύσαι με ἐξ αμαρτιῶν, ο Θεός ο Θεός της σωτηρίας μου ἄγαλλιάσεται η γλώσσα μου την δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τα χεῖλή μου ανοίξεις, και το στόμα μου αναγγελεῖ την αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, και οἰκοδομηθήτω τα τεῖχη Ἱερουσαλήμ·

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν και ὀλοκαυτώματα·

Τότε ανοίσουσιν ἐπὶ το θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανὼν οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

«Σε Μυρτιδιώτισσα ἐπιβόωμαι. Γερασίμου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Σωτήριον σκέπην και ἀρωγόν, ἡ νήσος Κυθήρων, ευραμένη σε θαυμαστώσ, τῇ σῇ προστασία καταφεύγει, Μυρτιδιώτισσα Κόρη.

Εφάνης ποιμένι τῷ εὐσεβεῖ, και τὴν σὴν Εἰκόνα, ἀπεκάλυψας τὴν σεπτὴν· ἀλλὰ και νῦν φάνηθι αὐλῶς, και πάσι δίδου, Παρθένε, τὴν χάριν σου.

Μυρίων ἠξιώσας ἀγαθῶν, τὴν νήσον Κυθήρων, δούσα ταύτῃ ὡς θησαυρόν, τὴν σὴν χαριτόβρυτον Εἰκόνα, χάριν και ἔλεος πάσι βλυστάνουσα.

Υψίστου Μητέρα σε συμπαθὴ, εἰδώς σοι προστρέχει, τὴν ῥώσιν, οὕτως ἡμᾶς παράλυτος εὐλαβός· ἀλλ΄ ὡς τούτῳ δέδωκας πάσης νόσου ἀπάλλαξον.

Ὠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ῥώσιν νέμουσα Κόρη, τοῖς ἐν δεινοῖς πάθεσι, τὸν ἠμιπληγία παθόντα, ξένως ἰατρούσας· ὅθεν θεράπευσον, καμοῦ, τὸ ἅγιος Παρθένε, και υγείαν δίδου μοι, ψυχῆς και σώματος.

Τὴν ὁρμὴν ὡς πάλαι, τῶν πειρατῶν ἤλασας, τῶν ἐπιδραμόντων Παρθένε, κατὰ τῆς νήσου σου, οὕτως ἀπέλασον, τὴν καθ΄ ἡμῶν τῶν δαιμόνων, χαλεπὴν ἐπήρειαν, Μυρτιδιώτισσα.

Πασμόν και εἰρήνην, και τῶν δεινῶν λύτρωσιν, τοῖς ἐγγύς και πόρρω παρέχεις, Μυρτιδιώτισσα· ὅτι τὸ ὄνομα, τὸ σὸν πηγὴ εὐφροσύνης, πέλει τοῖς προστρέχουσι, τὴ ἀντιλήμει σου.

Δωρεῶν σου ἁγίων, ὡς ἀληθὸς ἔδειξας, τὸν ἐν Μυρτιδίῳ ναόν σου, κρουνὸν ἀκένωτον, Μυρτιδιώτισσα· πας γὰρ προστρέχων ἐν τούτῳ, πάσης ἀπαλλάττεται, λύπης και μίστιγος.

Διάσωσον, Μυρτιδιώτισσα Κόρη Θεογεννήτορ, πάσης βλάβης και πειρασμῶν τε και θλίψεων τοὺς προσιόντας τὴ θεία σου προστασία.

Επιβλίψον, Μυρτιδιώτισσα Κόρη, ἐν εὐμενεΐᾳ, τοὺς ἐν πίστει τῷ σω ναῷ καταφεύγοντας, και πάσι δίδου υγείαν και σωτηρίαν.

Αἴτησις και τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Τα ἄνω ζητῶν.

Τὴν κλήσιν τὴν σὴν, πιστῶς επικαλούμενοι ἐκ βάθους ψυχῆς, πάσης χαράς πληρούμεθα, και λύτρωσιν εὐρίσκομεν, τῶν ἐν βίῳ δεινῶν περιστάσεων. Ἄλλ΄ ὦ Μυρτιδιώτισσα, ἡμῶν τας αἰτήσεις πλήρου πάντοτε.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰαρώς ὡς τεθέασας, πλήρης συμπαθείας τοῖς κινδυνεύουσι, τῆς αὐτῆς μετάδος χάριτος, τοῖς σε ἀνυμνοῦσι, Μυρτιδιώτισσα.

Ὡς πλοῖον διέσωσας, ἐκ τοῦ θαλαττίου πνιγμοῦ, Πανάχραντε, οὕτω πρόφθασον και λύτρωσαι, τῆς νῦν ἐπελθούσης ἡμῖν θλίψεως.

Τῶν Κυθήρων ἡ νήσός σε, ἀγρυπνον προστάτην, Παρθένε, κέκτηται· ὅθεν χαίρει τὴ Εἰκόνι σου, και τα σα κηρῦττει ξένα θαύματα.

Ἰδοὺ πάντες προστρέχουμεν, τῇ σῇ παναγία Εἰκόνι, Ἄχραντε, ἵνα λάβωμεν βοήθειαν, ἐκ τῆς σῆς ταχείας ἀντιλήψεως.

Ὠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῆς σῆς χάριτος, ὡς ἐσκέπασας τὴν νήσόν σου ποτε, ἐκ πανώλους λοιμικοῦ, Μυρτιδιώτισσα.

Σβέσον τα πικρά, καθ΄ ἡμῶν ἐχθροῦ τοξεύματα, ὡς κατέσβεσάς ποτε τῶν κεραυνῶν, τὸν ὀλέθριον σκηπτόν, Μυρτιδιώτισσα.

Ἄνοιξον και νῦν, τὴν πηγὴν τῆς σῆς χρηστότητος, και ἐπόμβρησον ὡς πάλαι τοῖς πιστοῖς, τῶν χαρίτων σου τα ρεῖθρα τα γλυκύρροα.

Ἐχει ἡ νησίς, τῶν Κυθήρων τὴν Εἰκόνα σου, ὡς ἐχέγγυον τῆς σῆς ἐπισκοπῆς· δια τούτου ἐν σοι χαίρουσι Κυθήριοι.

Ὠδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Παράδεισος νοητὸς ἀνεδείχθη, ὁ λαμπρός ἐν Μυρτιδίῳ ναός σου, καθάπερ ξύλον ζωῆς ἔχων μέσον, τὴν θαυμαστήν σου Εἰκόνα, Πανάχραντε, ἐξ ἧς υγείαν και ζωὴν, οἱ νοσοῦντες τρυγῶντες ὑμνοῦσί σε.

Πλὸς φθοροποιῶν νοσημάτων, και ποικίλων χαλεπῶν συμπτωμάτων, ῥύσαι ἡμᾶς τὴ θερμὴ σου πρεσβεΐα, Μυρτιδιώτισσα Κόρη Πανύμνητε, ἡ ἀπαλλάξασα πολλούς, ἐκ κινδύνων και πόνων και θλίψεων.

Βοάται ἡ σὴ βοήθεια ὄντως, Κυθηρίοις ἐμφανῶς παρὰ πάντων· ἀλλὰ και πάσι βοήθει ταχέως, τοῖς ἀλλαχού προσφانوῦσι τὴν κλήσιν σου, και δίδου τούτοις συμπαθῶς, τα σωτήρια Κόρη αἰτήματα.

Οἱ νόσον κατατρυχόμενοι πόνοις, και στενοῦμενοι ἀνάγκαις και λύπαις, ἐν κατανύξει προσπέσωμεν πάντες, τῇ τῆς Παρθένου Εἰκόνι κραυγάζοντες· Μυρτιδιώτισσα Ἀγνή, δος ἡμῖν τὴν θερμὴν σου βοήθειαν.

Διάσωσον, Μυρτιδιώτισσα Κόρη, Θεογεννήτορ, πάσης βλάβης και πειρασμῶν τε και θλίψεων, τοὺς προσιόντας τὴ θεία σου προστασία.

Ἄχραντε, ἡ δια λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ΄ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκούσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις και Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῶν Κυθηρίων προστάτις και ἔφορος, παντός τοῦ κόσμου δε μέγα προσφύγιον, ὑπάρχεις, Ἀγνή Αειπάρθενη, Μυρτιδιώτισσα, πάσι παρέχουσα, τὴν σὴν οξυτάτην ἀντιλήμην.

Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεά και γενεά.

Στίχ. το πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οἱ πλοῦσιοι τοῦ λαοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κεφ. α΄ 39).

Εν ταις ημέραις εκείναις, αναστάσα Μαριάμ επορευθή εις την ορεινήν μετά σπουδής εις πόλιν Ιούδα, και εισήλθεν εις τον οικον Ζαχαρίου και ησπάσατο την Ελισάβετ. Και εγένετο ως ήκουσεν η Ελισάβετ τον ασπασμόν της Μαρίας, εσκίρτησε το βρέφος εν τη κοιλία αυτής· και επλήσθη Πνεύματος Αγίου η Ελισάβετ και ανεφώνησε φωνή μεγάλη και είπεν· Ευλογημένη συ εν γυναιξί και ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου. Και πόθεν μοι τούτο ίνα έλθη η μήτηρ του Κυρίου μου προς με; Ιδού γαρ ως εγένετο η φωνή του ασπασμού σου εις τα ώτα μου, εσκίρτησε το βρέφος εν αγαλλιάσει εν τη κοιλία μου. Και μακαρία η πιστεύσασα ότι έσται τελείωσις τοις λελαλημένοις αυτή παρά Κυρίου.

Και είπε Μαριάμ· Μεγαλύνει η ψυχή μου τον Κύριον και ηγαλλίασε το πνεύμα μου επί τω Θεώ τω Σωτήρι μου, ότι επέβλεψεν επί την ταπεινώσιν της δούλης αυτού. Ιδού γαρ από του νυν μακαριούσι με πάσαι αι γενεαί· ότι εποίησέ μοι μεγαλεία ο δυνατός και άγιον το όνομα αυτού.

Έμεινε δε Μαριάμ συν αυτή ωσει μήνας τρεις και υπέστρεψεν εις τον οικον αυτής.

Δόξα ...

Ταις της Θεοτόκου, πρεσβείαις Ελεήμον, εξάλειπον τα πλήθη, των εμών εγκλημάτων.

Και νύν...

Ταις της Παναχράντου, πρεσβείαις Ελεήμον, εξάλειπον τα πλήθη, των εμών εγκλημάτων.

Προσόμοιον.

Ήχος πλ. β΄. Όλην αποθέμενοι.

Στίχ.Ελέησόν με ο Θεός κατά το μέγα έλεός σου· και κατά το πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειπον το ανόμημά μου.

Μέγα καταφύγιον, Μυρτιδιώτισσα Κόρη, παντός πιστού πέφνης, και δόξα και καύχημα και διάσωσμά· συμπαθώς πάντας γάρ, πάντοτε προφθάνεις, τους φωνούντας το σον όνομα, και δίδως, Αχραντε, της μητρικής αγαθότητος, την χάριν και το έλεος, και των δωρεών τα γνωρίσματα, τοις εν ασθeneίας, και λύπαις και κινδύνους χαλεποίς· όθεν την σην μεγαλύνομεν πρόνοιαν σωζόμενοι.

Ο Ιερεύς

Σώσον ο Θεός των λαόν σου, και ευλόγησον την κληρονομίαν σου· επίσκεψαι τον κόσμον σου εν ελέει και οικτιρμοίς· ύψωσον κέρας Χριστιανών ορθοδόξων· και κατάπεμψον εφ' ημάς τα ελέη σου τα πλούσια· Πρεσβείαις της Παναχράντου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου, και αειπαρθένου Μαρίας· Δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού· Προστασίας των τιμών, επουρανίων Δυνάμεων Ασωμάτων· ικεσίας του τιμίου, ενδόξου, Προφήτου Προδρόμου, και Βαπτιστού Ιωάννου· των αγίων ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων· των εν Αγίοις Πατέρων ημών μεγάλων Ιεραρχών, και Οικουμενικών Διδασκάλων, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Αθανασίου και Κυρίλλου, Ιωάννου του Ελεήμονος, Πατριαρχών Αλεξανδρείας· Νικολάου του εν Μύροις, Σπυριδώνος επισκόπου Τριμιθούντος, των θαυματουργών· των αγίων ενδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, Δημητρίου του Μυροβλήτου, Θεοδώρου Τήρωνος, και Στρατηλάτου, των ιερομαρτύρων Χαραλάμπους και Ελευθερίου· των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων· των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών· των αγίων και δικαίων Θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης· του Οσίου και θεοφόρου Πατρός ημών Θεοδώρου, της οσιοπαρθενομάρτυρος Ελέσης, των εν Κυθήροις, και πάντων των Αγίων, ικετευόμεν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, επάκουσον ημών των αμαρτωλών δεομένων σου και ελέησον ημάς.

Ο Χορός· Κύριε, ελέησον· δωδεκάκις (ανά τρεις).

Ο Ιερεύς.

Ελέει, και οικτιρμοίς, και φιλανθρωπία του Μονογενούς σου Υιού, μεθ' ου ευλογητός εί, συν τω παναγίω, και αγαθώ, και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νύν, και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο Χορός. Αμήν.

Ωδή ζ΄. Οι εκ της Ιουδαίας.

Ως ερρύσω πολλακίς, χαλεπής ανομβρίας, Αγνή, τα Κύθηρα, ούτω τους θείους όμβρους, των οικτιρμών Κυρίου, ταις λιταίς σου νέτισεν, τοις ανυμνούσιν αεί, τα ξένα θαύματά σου.

Μεγαλύνει σου, Κόρη, τα πολλά μεγαλεία η νήσος Κύθηρα· ανόπτις γαρ τυγχάνει, των ευεργεσιών σου άς παρέχεις εκάστοτε, τοις ευσεβέσι πιστοίς, αλλά και αλοπίστοις.

Από πάσης ανάγκης, ανωτέρους συντήρει Μυρτιδιώτισσα, τους πίστει προσιόντας, τη θεία σου πρεσβεία, ως πολλακίς διέσωσας, τους προσελθόντας πιστώς, τη θεία σου Εικόνη.

Ιθυνόμενοι, Κόρη, αλιείς εν θαλάσση οι κινδυνεύσαντες, τη θεία χάριτί σου, εσώθησαν θανάτου· και ημάς τανύν ίθυνον, επί λιμένι Αγνή, των θείων θελημάτων.

Ωδή η΄. Τον Βασιλέα.

Γλώσσης απάσης, Μυρτιδιώτισσα, πέλει, το σον όνομα μελέτημα το μέγα· πάσι γαρ παρέχεις, σωτηριώδεις δόσεις.

Έσωσας παίδα, εξ ύψους, Κόρη, πεσόντα, τον φωνήσαντα την σην αγίαν κλήσιν· ούτω καμέ σώσον, της του εχθρού μανίας.

Ρώσιν εφεύρον Μυρτιδιώτισσα Κόρη, και παράφρονες εν τω σεπτώ ναώ σου· όθεν καμέ ρώσον, της ένδον ασθeneίας.

Ασθeneμάτων πολυειδών ως ίασω, τους προστρέξαντας τη θεία αρωγή σου, ούτως ίασαί μου την ψυχικήν οδύνην.

Ωδή θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Σεισμού και ανομβρίας, και παντοίων νόσων, των Κυθηρίων, την νήσον διάσωζε, Μυρτιδιώτισσα Κόρη ανακειμένην σοι.

Πλέω όμματι σου, ίδε τους εστώτας, πανευλαβώς τη αγία Εικόνη σου, και τας φωνάς τούτων δέξει Μυρτιδιώτισσα.

Μυρσίνης εν τοις κλάδοις, ευρέθη η Εικών σου, Μυρτιδιώτισσα όθεν ωνόμασται, και νοητόν μύρον φέρει των χαρισμάτων σου.

Ολόφωτος οράται, ο εν Μυρτιδίσις, Μυρτιδιώτισσα, άγιος οικός σου, ως πεπλησμένος της δόξης των μεγαλείων σου.

Υψίστου ως καθέδρα, Κεχαριτωμένη, από κοπρίας παθόντα· ανύψωσον, Μυρτιδιώτισσα, καμέ τον δούλον σου.

Και ευθύς.

Άξιόν εστιν ως αληθώς, μακαρίζειν σε την Θεοτόκον, την αιμακάριστον και παναμώμητον και Μητέρα του Θεού ημών. Την τιμιωτέραν των Χερουβείμ, και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφείμ, την αδιαφθόρωσ Θεόν Λόγον τεκούσαν, την όντως Θεοτόκον σε μεγαλύνομεν.

Και θυμιά ο Ιερεύς το θυσιαστήριον και τον λαόν, ή τον οικον, όπου ψάλλεται η Παράκλησις· και ημείς ψάλλομεν τα παρόντα Τροπάρια.

Χαίροις, των Κυθήρων η αρωγός, και καύχημα μέγα, και γλυκεία καταφυγή· χαίροις ορθοδόξων ταχεία προστασία, Ευλογημένη Κόρη Μυρτιδιώτισσα.

Πάλαι ως ανεύρε τη ση ομφή, εν κλάδοις μυρσίνης, την Εικόνα σου την σεπτήν, ο ποιμήν Παρθένε, εν ευφοροσύνη θεία, αυτήν Μυρτιδιώτισσαν επωνόμασε.

Νόσους θεραπεύεις τας χαλεπάς, κεραυνούς διώκεις, ανομβρίαν λύεις δεινήν ὡς ὄντως μεγίστη, ἡ δόξα καὶ ἡ χάρις, καὶ ἡ σεπτὴ σου κλήσις, Μυρτιδιώτισσα. Ὁφθῆ ἰατρεῖον πνευματικόν, ὁ ἐν Μυρτιδίοις, θεῖος οἶκός σου καὶ σεπτός ὡς ψυχῶν γὰρ ἰάται καὶ τῶν σωμάτων πάθη, τῆς ἐπισκιάσει, Μυρτιδιώτισσα. Ἀπαντας προφθάνεις ὡς συμπαθής, τοὺς ἐν τοῖς κινδύνοις, καὶ τοὺς πέλας καὶ τοὺς μακράν, καὶ τούτοις παρέχεις βοήθειαν ταχεῖαν ὑμνούντάς σου τὴν χάριν, Μυρτιδιώτισσα. Τοὺς εξαιτουμένους ἀπὸ ψυχῆς, τῆς σῆς, Θεοτόκε, ἀντιλήψεως τὴν ἰσχύν, σῶζε πάσης βλάβης, καὶ πάσης δυσχερείας, ὡς Μήτηρ τοῦ ἐλέους, Μυρτιδιώτισσα. Πάσαι τῶν ἀγγέλων αἰ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς. Εἶτα τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἐστιν. Καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. β΄.
Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς ὅτι πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀπορούντες, ταύτην σοὶ τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη οἱ ἀμαρτωλοὶ προσφέρομεν ὅτι ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα Πατρί...

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπί σοι γὰρ πεποιθήμεν ὅτι ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν ὅτι ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ὅτι σὺ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός σου ὅτι πάντες ἔργα χειρῶν σου καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...
Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἀνοίξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε ὅτι ἐλπίζοντες εἰς σε μὴ ἀστοχῆσωμεν ὅτι ρυσθεῖμεν δια σου τῶν περιστάσεων ὅτι σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἡ συνήθης ἐκτενὴς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ὅτι καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλονται τὰ ἐξῆς.
Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.
Πάντας τοὺς προστρέχοντας θερμῶς, τῆς σῆς προστασία. Παρθένε Μυρτιδιώτισσα, καὶ τὴν χαριτόβρυτον Ἀγνὴν Εἰκόνα σου, προσκυνώντας ἐκ πίστεως, ἐκ πάσης ἀνάγκης, καὶ νόσων, καὶ θλίψεων ἀτρότους φύλαττε, ἀφεςιν πταισμάτων αἰτούσα, καὶ εἰρήνην νέμουσα πάσι, τοῖς τα μεγαλειά σου δοξάζουσιν.

Ἦχος πλ. δ΄.
Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β΄.
Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σε ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δίστιχον
Μυρτιδιώτισσα παράσχου μοι χάριν Γερασίου σπεύδοντι τὴν χάριτί σου.

Ἡ/Υ ἐπιμέλεια Σοφίας Μερκούρη.

Ὑμνοὶ Δοξολογικοὶ καὶ Παρακλητικοὶ
εἰς τὴν Μυρτιδιώτισσαν, εἰς τύπον τῶν μεγαλυνοῦσιν,*
ὡν ἡ ἀκροστιχίς: «Μητρόθεε διάσωσον»

Μητρόθεε Ἀνασσα Οὐρανοῦ, ὄντως Πλατυτέρα, καὶ Ἀγγέλων φωτειδῶν, τῶν ἀκαταπαύστως, ὑμνούντων τὴν σὴν δόξαν, Δέσποινα καὶ Κυρία, Θεομακάριστε.

Ἡλίου τῆς δόξης τοῦ νοητοῦ, Τῆς Δικαιοσύνης, ἀπαστράψαντος τοῖς ἐν γῆ, τοῦ πάντων Δεσπότη, Κυρίου καὶ Σωτῆρος, Μήτηρ ὑπάρχεις ὄντως, ἡ Παμμακάριστος.

Τεκούσα ἀφράστως τὸν σὸν Υἱόν, τὸν Παντεουργέτην, καὶ Σωτήρα καὶ Λυτρωτὴν, τὸν κόσμον λυτροῦσαι, παθῶν καὶ καχεξίας, ὡς πάντων υπερτέρα, Μυρτιδιώτισσα.

Ράνον θεοῖς μύροις τὸν σὸν λαόν, ἡ ἐν μυρτιδίοις, ἀνατείλασα θαυμαστάς, ἁγία Εἰκόνη, θαυματουργῶ καὶ θεία, καὶ δίδου τὴν σὴν χάριν, Μυρτιδιώτισσα.

Οἱ ἔχοντες σκέπην τὴν κραταίαν, σεμνύνονται πάντες, καὶ καυχῶνται κατὰ Θεόν, σε ἔχοντες τείχος, καὶ θεῖαν προστασίαν, σεισμῶν πυρός καὶ βλάβης, διαφυλάττουσαν.

Θεράπευσον Κόρη σους ὑμνητάς, ψυχῶν τε τὰς νόσους, καὶ σωμάτων τὰς χαλεπὰς, καὶ ἴασαι Μήτηρ, κακῶν καὶ ἀσθενείας, δεινῶν ἀρρωστημάτων, Μυρτιδιώτισσα.

Ἐκ πάσης ἀνάγκης καὶ πειρασμῶν, χαλεπῶν κινδύνων, ἐπιηρείας τοῦ πονηροῦ, ρύσαι νεολαίαν δεινῶς κλονιζομένην, καὶ δοκιμαζομένην, Μυρτιδιώτισσα.

Ἐξέλε τοὺς νέους Μήτηρ Θεοῦ, παθῶν καὶ κινδύνων, πολυτρόπων παντοδαπῶν, κράτουν τὴν πίστιν τὰ ἦθη καὶ τὸ σέβας, θεῖα κληρονομία, Μυρτιδιώτισσα.

Δεσμῶν ἀμαρτίας φθοροποιῶν, καὶ πάσης κακίας, καταχρήσεων συμφορῶν, καὶ λευκοῦ θανάτου, ἐκλύτρωσαι Παρθένε, φίλπτην νεολαίαν, Μυρτιδιώτισσα.

Πλέω σου ὁμματι στοργικῶ, καὶ σὴ εὐσπλαγγία, διαφύλαττε μητρικὴ, τὰς νήσους Κυθήρων καὶ τῶν Ἀντικυθήρων, σεισμῶν πυρός μαχαίρας, Μυρτιδιώτισσα.

Ἀγάπην ὁμόνοιαν καὶ στοργήν, παράσχου συζύγοις, καὶ γονεῦσι Μήτηρ Θεοῦ, καὶ δίδου πλουσίως, χαρὰν καὶ ευφροσύνην, πιστότητα εἰρήνην, Μυρτιδιώτισσα.

Σεισμού διασώζουσα φυσικού, σεισμικάς δονήσεις, συ απότρεψον ηθικάς, και εκ ναυαγίων, οικογενείας σώζε, φρίκης διαζυγίων, Μυρτιδιώτισσα.

Ω Μήτηρ του Λόγου και Λυτρωτού, την χάριν αιτούμεν, εκ καρδίας τε και ψυχής, μετάνοιαν δούναι, σοις δούλοις αναξίοις, οινοποσίας πάθους, συ απαλλάττουσα.

Σωτήρα η τέξασα και Θεόν, παντοίων κινδύνων, διασώζεις και συμφορών, αιρέσεως πλανης, σχίσματος της μανίας, εν τάχει απαλλάττεις, Μυρτιδιώτισσα.

Ο πάντων αγίων τας αρετάς, αεί υπερβαίνων, ως ο Κύριος και Θεός, Μητέρα σου θείαν, σεμνήν Υπεραγίαν, πρόσδεξαι δυσωπούσαν, Μυρτιδιώτισσαν.

Νεότητα σώζουσα ω Αγνή, ανθρώπους ωρίμους, οίκους νέους θεοσεβείς, και τίμιον γήρας, διαφυλάττειν σπεύδεις, Κυρία των Αγγέλων, Μυρτιδιώτισσα.